

ДО ЮВІЛЕЮ

70 РОКІВ ПРОФЕСОРУ ТАЦІЮ В. Я.

*На початку цього року виповнилося 70 років від дня народження та 45 років науково-педагогічної і громадської діяльності видатного українського вченого в галузі кримінального права, теорії держави і права, конституційного права, талановитого педагога, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії наук України, президента Академії правових наук України, ректора Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державних премій України, державного радника юстиції 2-го класу, Героя України **Василя Яковича Тація**.*

Василь Якович Тацій народився 13 січня 1940 р. у м. Полтава.

З 1966 р. життя і діяльність В. Я. Тація пов'язані з Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого: 1966–1969 роки — аспірант, 1969–1972 роки — старший викладач, у 1970 р. захистив кандидатську дисертацію “Кримінальна відповідальність за комерційне посередництво” (спеціальність 12.00.08), 1972–1973 роки — доцент, заступник декана денного факультету, у 1973 р. присвоєно вчене звання доцента. 1973–1987 роки — проректор з наукової роботи, з липня 1987 р. і до цього часу — ректор Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, та одночасно (з 1991 р.) — завідувач кафедри кримінального права академії. У 1984 р. захистив докторську дисертацію “Проблеми відповідальності за господарські злочини: об'єкт та система” (спеціальність 12.00.08). У 1985 р. присвоєно вчене звання професора. З 1993 р. В. Я. Тацій — президент Академії правових наук України, яка має статус вищої самоврядної наукової установи України в галузі держави і права, створеної за його ініціативою і безпосередньою активною участю. У 1997 р. обраний дійсним членом (академіком) Національної академії наук України (відділення історії, філософії та права).

В. Я. Тацій удостоєний звання Героя України з врученням ордена Держави (2004 р.). Нагороджений орденами князя Ярослава Мудрого V, IV і III ступенів (1995 р., 1998 р., 2009 р.), орденом “За заслуги” II ступеня (2000 р.), Почесними грамотами Верховної Ради України (2001 р.) та Кабінету Міністрів України (2002 р.), орденом “Знак Пошани” (1981 р.), двома медалями (1970 р., 1984 р.). Заслужений діяч науки і техніки України (1989 р.), лауреат Державної премії України в галузі архітектури (2001 р.) та Державної премії України в галузі науки і техніки (2004 р.), Премії імені В. Вернадського (2001 р.), імені Ярослава Мудрого (2001 р., 2002 р.), “Феміда-99”. Має ряд відомчих, громадських, церковних нагород та урядові нагороди інших держав. Державний радник юстиції II класу.

Почесний доктор Київського національного університету імені Т. Г. Шевченка, Харківського національного університету внутрішніх справ, Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова. Обраний почесним академіком Острозького академічного братства. Почесний громадянин міст Полтави та Харкова.

Вагомим є внесок В. Я. Тація в розбудову правової держави України, вдосконалення законодавчого процесу й правозастосовчої практики. Він є членом низки президентських та урядових комісій, Міжвідомчої ради з координації фундаментальних досліджень при НАН України, Бюро Ради Північно-Східного наукового центру НАН України. В. Я. Тацій — член Президії НАН України, Ради Української федерації вчених, Ради Союзу юристів України, Координаційної ради Міжнародного союзу юристів, Міжнародної асоціації законодавства, Міжнародної асоціації

тор багатьох статей у словниках, енциклопедіях, періодиці. Серед них: “Понятие, система и общие виды хозяйственных преступлений” (1974); “Уголовный кодекс Украинской ССР: Научно-практический комментарий” (1987); “Ответственность за хозяйственные преступления” (1979); “Ответственность за хозяйственные преступления: объект и система” (1984); “Объект и предмет преступления в советском уголовном праве” (1988); “Об’єкт і предмет злочину у кримінальному праві України” (1994); “Кримінальне право України. Загальна частина” та “Кримінальне право України. Особлива частина” (1997, 1998, 2001, 2003, 2004, 2007); “Конституція України: Науково-практичний коментар” (2003), “Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар” (2003, 2004, 2006, 2008), “Правова система України: історія, стан та перспективи” в 5 томах (2008) та ін.

Василь Якович Тацій також опікується сучасними проблемами дитинства, сирітства, соціальної незахищеності, сімейного неблагополуччя. За його активної участі на Харківщині почався рух меценатської підтримки дитячих навчальних закладів для дітей-сиріт. Він став ініціатором створення в 1997 р. Харківського обласного вищого гуманітарного училища для дітей-сиріт і дітей з неблагополучних і соціально незахищених родин і вже понад 10 років є головою Опікунської ради училища. Під його керуванням Опікунська рада училища вирішувала багато не лише матеріальних, а й організаційних, правових питань, що поставали перед навчальним закладом. Піклуючись про естетичне виховання молоді, Василь Якович започаткував художню галерею в училищі, подаровані ним картини прикрашають навчальний заклад. У бібліотеці та навчальних кабінетах училища багато дуже корисних та цінних, навіть рідкісних, книжок, що також є його подарунками.

Майже все своє життя Василь Якович провів у Харкові. Тут пройшли його студентські роки, вирости діти, онуки, народилась перша правнучка. Тут він побудував не тільки будинки, а й палаци, які стали “візиткою” Харкова.

Завдяки успіхам Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого та Академії правових наук України, керівництво якими здійснює Василь Якович Тацій, Харків набув статусу “правової столиці” — провідного юридичного центру України.

Виважені погляди, професійне юридичне мислення, вміння переконливо відстоювати свою позицію, чуйність та доброзичливість Василя Яковича завжди допомагають виконкому міської ради вирішувати складні питання життєдіяльності Харкова та його мешканців, є зразковим прикладом самовідданої праці в ім’я процвітання рідного міста.

Вітаємо шановного Василя Яковича з Ювілеєм. Бажаємо міцного здоров’я, благополуччя і подальшої плідної праці на благо нашої України.

*Колектив Одеського національного
університету імені І. І. Мечникова*